

Bu bölüm 2. Krallar 20:1-11'le koşturur. Ne var ki, ele alınan ve alınmayan ayrıntılara bağlı olarak Krallar'daki bildiriden hem ayrılır hem de ona göre kısalır. Hizkiya'nın mezmuru (38:12-20) yalnız Yeşaya'nın bildirisinde bulunur.

38:1 o günlerde: Hizkiya, egemenliğinin on dördüncü yılında, İ.Ö. 714 yılında hastalandı (38:5; 2. Krallar 20:6).

Hizkiya ölüm derecesinde hastaydı: «Ölüm derecesi» sözü, eğer Tanrı araya girmeseydi bu hastalığın doğal sonucunun ölüm olduğunu anlatır. Bir inanlının konumu ya da erdemleri onu hastalıktan ve ölümden korumaz. Şöyle bir ayet olduğu unutulmamalı: «Rab, sevdiğin kişi hasta» (Yuhanna 11:3)!

Amots'un oğlu peygamber Yeşaya: Yeşaya'nın kimliği iki belirgin özelliği sayılarak tanımlanır: Amots'un oğludur ve peygamberdir.

evine vasiyet et: Ölüm, hazırlıkları gerektirir. Kişi işlerini sona erdirmeli, sorumluluklarını başkalarına devretmelidir. Canını ve ruhunu Tanrı'yla karşılaşmaya hazırlamalıdır. Ölmeye hazır olan kişinin yaşamı esenlik saçar.

Her insan, İsa Mesih'i kişisel Kurtarıcı olarak kabul ederek sonsuz yaşam sahibi oluncaya dek ruhça ölüm derecesinde hastadır. Ölümü için bir an önce hazırlık yapmalıdır. «Evine vasiyet etmeli», yani, İsa Mesih'ten günahı için bağışlanma aramalıdır.

öleceksin, yaşamayacaksın: Buna benzer peygamberlikler birer uyarıydı. Kendisine peygamberlik bildirilen kişi günahından Tanrı'ya dönmezse, peygamberlik uyarıldığı gibi gerçekleşirdi. Ne var ki, günahattan ulusal ya da kişisel dönüş peygamberliği gerektiren etkenleri kaldırmış olabilir. Örneğin, Nineve'nin yaşadığı tanrısal pişmanlık Yunus'un bildirdiği yargının geri alınmasını olanaklı kıldı (Yunus 3:4,9,10).

38:2 yüzünü duvara çevirdi: Hizkiya'nın tavrı Kral Ahab'inkine (1. Krallar 21:4) benzese de, tutumu büsbütün değişti. Ahab somurtkanlıkla sırtını çevresindekilere döndü. Hizkiya rahatsız olmayacağı bir biçimde dua etmek üzere duvara döndü.

Rabbe yalvarıp dedi: Hizkiya dua adamıydı. Asurlular ülkesini tehdit edince tapınağa gidip dua etti. Şimdi ölüm derecesinde hastayken tapınağa gidemedi, ama Tanrı'ya yatağından seslendi (Matta 6:6). Aslında 36., 37. ve 38. bölümlerin vurguladığı nokta, duanın güçlü etkisidir.

1. Dua Tanrı'nın düşmanlarını, övünmelerinin ve başarılarının doruğunda yıkmak için güçlü bir araçtır.
Sanherib'i durdurmak için kuşatılmış bir kentte güçsüz bir kralın duasının etkili olacağını kim düşünürdü (37:21,22)?
2. Dua, yıkılmak üzere olan bir ülkeyi kurtarmak için yeterlidir.
Sanherib bir savaşta Yahuda'nın 46 kasabasını ele geçirmiş, 200.000 kişiyi Asur'a sürmüştü. Yerusalemlin kurtulacağına kim inanırdı?
3. Dua Tanrı'nın kişinin zamanını uzatması ve onu her yönden kutsaması için güçlüdür (Yakup 5:15).
4. Dua kişisel ve ulusal günaha bağış sağlamak için ve günahın yargısını hafifletmek için güçlüdür (55:7; Matta 6:12; Markos 11:25,26).

38:3 ya Rab, niyaz ederim: İsraililer arasında bir kişinin gençken ölmesi, Tanrı'nın o kişiden hoşnut olmadığına ilişkin bir belirtiydi (Süleyman'ın Meselleri 10:27; Vaiz 7:17). Hizkiya daha kırk yaşını doldurmamıştı. Babası Ahaz da genç yaşta, 36 yaşındayken ölmüştü (2. Krallar 16:2). Bu nedenle Hizkiya kendisinin daha gençken ölümle karşı karşıya gelişinden kuşkulanmıyor, daha ateşli bir biçimde yalvarıyordu (Yakup 5:14-16). Hizkiya Yerusalemlerin kurtuluşu için dua etmişti; Tanrı'nın da onu kurtaracağına ilişkin vaatlerle sevinmişti (37:17,20,29). Şimdi kendi ölüm derecesinde hastayken bu Acıma Kaynağına başvuramaz mıydı?

Senin önünde hakikatle ve bütün yürekle nasıl yürüdüğümü ... hatırla: Krallar ve Tarihler kitaplarını yazanlar da Hizkiya'nın erdemlerine tanıklık eder (2. Krallar 18:3-6; 2. Tarihler 29:2; 31:20,21). Ne var ki, Hizkiya kendisinin günahsız olduğunu ileri sürmedi (38:17).

Senin gözünde iyi olanı yaptığımı hatırla: Kişinin Tanrı önünde doğru bir yaşam sürmesi, ölümü sırasında ona avuntu olur. Ne var ki, kişinin temiz vicdanını, kendi doğruluğunu övmesi onu doğru kılmaz. Çünkü kişinin kendi doğruluğu yoktur. Hak etmediği doğruluğu, Mesih İsa lütfuyla inanlılara armağan eder (Romalılar 3:22-28; 4:1-7; 8:4; 9:31,32; 11:6; 2. Timoteus 1:9; Titus 3:5,6). Kişinin yaşamı, onun Mesih'in benzerliğinde olduğuna tanıklık ederse, Tanrı yüceltilir ve kişi hem yaşarken hem de ölümlerinde avuntu bulur (2. Korintliler 1:12).

yürüdüğüm: Yaşam, Tanrı'yla yürümek olmalıdır (Tekvin 5:24; 1. Krallar 9:4).

iyi olanı yaptığım: (Tekvin 17:1; Matta 5:48)

hatırla: Hizkiya, «Ya Rab, lütfen beni yaşat» ya da «beni yanına götür» diye yalvarmadı. Yalnız «Senin önünde nasıl yaşadığımı hatırla» dedi. Duasının sonucunu Tanrı'ya bıraktı (Matta 26:39).

Hizkiya çok ağladı: Niçin ağladı? Ölümünden korktu mu? Eski Antlaşma dönemindeki inanlılar, ölümünden sonraki yaşamdan büyük ölçüde habersizdi. Pavlus, Yeni Antlaşma'da Mesih inanlılarını bu konuda aydınlattı (1. Korintliler 15). Ama Hizkiya'yı avutacak çok bilgi yoktu. Gerçi Eyüp, «Bilirim ki, Kurtarıcım diridir ve sonunda toprağın üzerinde dikilecektir. Benim derim, bu beden, yok olduktan sonra, o zaman etim olmaksızın Tanrı'yı göreceğim ... Gözlerim O'nu görecek ve bir yabancı gibi değil» demişti (Eyüp 19:25-27). Çocuğu ölünce Davut, «Şimdi öldü, niçin oruç tutayım? ... ben ona gideceğim, ama o bana dönmeyecektir» diyerek kendini avuttu (2. Samuel 12:23). İsa Mesih gelmeden önce inanlılar Tanrı'nın huzurunda olacaklarını anlamışlardı (57:1,2) ama ayrıntılara gelince bilgileri kısıtlıydı. Belki bu yüzden dünyadaki yaşamlarını uzatmayı yeğliyorlardı.

Hizkiya'nın gözyaşları için başka ne gerekçesi olabilirdi? Oğlu Manasse bu hastalıktan üç yıl sonra doğmuştu. Belki başka oğlu yoktu. Egemenliğinin kimin eline geçeceğinden ve başlattığı düzeltmelere (reformlara) ne olacağından kaygı çekmiş olabilirdi.

Ya da Kurtarıcının ölüm karşısında sıkıntı içinde dua ettiği gibi (Matta 26:36-46; İbraniler 5:7), Hizkiya da duyguları taşımış olarak yüreğini Tanrı'ya boşaltıyordu. Ölümün ya da yaşamın diğer sıkıntılarının kolay olduğunu Tanrı bile söylemez. Bunlar yıpratıcı oldukları için Mesih inanlısı, «tüm kaygısını O'nun üzerine yüklemeye» çağrılır, «çünkü O sizi kayırır» (1. Petrus 5:7). Davut'un yazdığı mezmurlar buna benzer yakarışlarla doludur: «Gözlerimi dağlara kaldırıyorum. Yardımım nereden gelecek? Yardımım gökleri ve yeri yaratan Rab'dendir» (Mezmun 121:1,2). Kişi hafif sıkıntılarda Tanrı'ya yakarmaya alışmalıdır. Böylece ağır sorunlarında da avutulacağından emin olup sarsılmaz.

38:4 Yeşaya'ya Rabbin şu sözü geldi: Hizkiya'ya ölüm haberini bildiren peygamber, onun yaşayacağını müjdelemek için geri gönderildi. 2. Krallar 20:4-5, Yeşaya'nın Hizkiya'ya öleceğini bildirdikten sonra daha kentin ortasından çıkmamışken Tanrı sözü yeniden ona ulaştığını aktarır. Hizkiya'nın duasına yanıt verilmişti: O on beş yıl daha yaşayacaktı (65:24; Daniel 9:21).

38:5 Git, Hizkiya'ya söyle: Tanrı bireylere kişisel ilgi gösterir. «Hizkiya'ya söyle.» «Öğrencilerine ve Petrus'a ... deyin» (Markos 16:7).

Krallar'a göre Hizkiya'ya verilen haber tam olarak şöyleydi: «Atan Davut'un Allah'ı Rab şöyle diyor: Senin duanı işittim; gözyaşlarını gördüm; iste, *seni iyi edeceğim; üçüncü günde Rabbin evine çıkaracaksın.* Ve günlerinin üzerine on beş yıl katacağım; ve Asur kralının avucundan seni ve bu şehri kurtaracağım; ve bu şehri *kendim için ve kulum Davut'un hatırı için* koruyacağım» (2. Krallar 20:5,6). İtalik olarak yazılan sözler Yeşaya'da bulunmaz.

Bu ayetlerde şu gerçekler göze çarpar:

1. Tanrı'nın iyiliği
 - a. Tanrı insanlar arasındaki bağlantıyı gözden kaçırmaz. «Atan Davut» yalnız soyağacı bilgisi değildir. İki arasında kaç kuşak gelip geçmiş olsa da, Davut'un Tanrı adamı olması kendisinden sonra gelenlere kutsama sağladı.
 - b. Tanrı insanların sıkıntılarına duyarlıdır.
«Gözyaşlarını gördüm!» (Mezmur 103:13; Matta 14:14).
 - c. Tanrı dualara dikkat eder.
«Duanı işittim!»
 - ç. Tanrı insanların günlerini çoğaltır:
 - d. Tanrı kişiyi ümitlendirir. Ama kişi Tanrı'ya tam güvenmezse, ona ümit sunan bilgi onun huzurunu kaçırabilir.
Hizkiya on beş yıl daha yaşayacağına kesinlikle güvenebilirdi ama ne zaman öleceğini de biliyordu. Acaba bu bilgi günlerini gölgelemedi mi?
2. İnsanın sorumluluğu
 - a. Bir kişi uzun yaşayacağını varsayarak bilgelikle, dayanıklılıkla yaşamını tasarlamalıdır.
 - b. İnsan aniden bir ölüm ve ölümden sonra sonsuzluk için her an hazır olmalıdır:
 - 1). İsa Mesih'i kişisel Kurtarıcı olarak kabul ederek sonsuz yaşam sahibi olarak,
 - 2). Yaşadığı dönemde kendisine emanet edilen sorumlulukları güvenilir biçimde tamamlayarak.

Atan Davut'un Allah'ı: Tanrı, yaptığı antlaşmalardan ve verdiği vaatlerden caymaz (Çıkış 20:6; Mezmur 89:28-35).

senin duanı işittim: Tanrı'nın kulağı, O'na inanların dualarına açıktır (Mezmur 138:3). Duanın yanıtı şöyle olabilir:

1. «Hayır» yanıtı,
2. «Bekle» yanıtı,
3. İstenilen şeyin elde edilişi,
4. İstenilen şeyden daha yararlı bir şeyin verilmesi,
5. İstenilen şeye karşı duyulan ilginin azalışı.

gözyaşlarını gördüm: (Mezmur 56:8; 84:6; 126:5,6)

günlerinin üzerine on beş yıl katacağım: Kutsal Yazı'da ilk kez birisine kaç yıl yaşayacağı bildirildi. On beş yıl, Hizkiya'nın egemenlik süresini iki kat uzatmış olacaktı. Böylelikle Hizkiya çoğu krallardan daha uzun bir yaşam sürdü. O dönemde yaşayanlar çoğunlukla elli yaşına varmadılar. İnsanoğlu kaç yıl yaşarsa yaşasın yine de onların toplamı birkaç gündür (Tekvin 5:27).

38:6 bu şehri kurtaracağım: Yerusalemler çevresinin Asur orduları tarafından kuşatıldığı gibi, Hizkiya da hastalıkla kuşatılıyordu. Eğer Yerusalemler düşmanın saldırısı altında kalsaydı, Hizkiya'nın sevinci sağlığına kavuşsa bile sönecekti. Ama Tanrı Hizkiya'nın sevincini tamamladı: Hem krala sağlık verecek, hem de Yerusalemler'i güvenlik içinde koruyacaktı. Hem Yerusalemler'i hem Hizkiya'yı ağır sıkıntıdan özgür kılarak Tanrı Kendi adını yüceltti.

38:7 sana alamet: Tanrı, Hizkiya'ya lütfunu sürekli kanıtlamıştı. Örneğin, Sanherib'in yenileceğine ilişkin bir belirti verdi (37:30). Ayrıca Hizkiya'yı yaşatacağı konusunda bir kanıt daha göstermeye hazır. Tanrı Hizkiya'nın babası Ahaz'ın bir belirti istemesini buyurmuştu. Ne var ki Ahaz, kendini Tanrı'dan kutsal sayarak «İstemem ve Rabbi denemem» dedi. Bunun üzerinde Yeşaya onu şöyle payladı: «İnsanları biktirdiğiniz sizin için az bir şey midir ki, Allahım'ı da biktirmek istiyorsun?» Sonra Tanrı'nın Kendisi Ahaz'a bir belirti verdi. Belki Hizkiya Tanrı'nın babasına öfkelenmiş olduğunu anımsadı. Her neyse, O'ndan bir belirti istemekten çekinmedi (7:10-12; 38:22; 2. Krallar 20:8). Krallar'dan Hizkiya'nın iki belirtiden birini seçmesi gerektiği yazılıdır (2. Krallar 20:9,10).

38:8 on derece: Her derece yarım saat ise, güneş beş saat geri alındı.

geri alacağım: Güneşin on derece ileri alınması ve on derece geri alınması iki ayrı seçenek olarak krala sunuldu (2. Krallar 20:10). Hizkiya kendi yorumuna göre mucizelerden en büyüğünü, yani güneşin on derece geri alınmasını seçti. Bu onun yaşamının da uzatılmasını simgeliyordu. Hizkiya'nın seçimine uygun olarak Tanrı «geri alacağım» dedi.

güneş, üzerinde inmiş olduğu güneş saatinde on derece geri geldi: «Güneş ... bir yiğit gibi yoluna seğırtmek için sevinir» (Mezmur 19:5). Onu durdurmak, hatta geri çevirmek olanaksızdır. Yalnız ve yalnız onu Yaratan güneş ters yöne koşmaya ikna edebilir (Yeşu 10:12-14).

Ahaz'ın güneş saatinde: M. Henry'ye göre güneşin on derece geri alınması başka güneş saatlerinde de görünmüştü. Örneğin, Babil'de görüldüyse elçiler Hizkiya'dan bunu sormaya gelmiş olabilirdi (2. Tarihler 32:31).

38:9 hastalığından şifa bulunca: Zaman zaman ağır bir hastalık zihinsel eylemleri olanaksız kılar. Hizkiya hastalığından iyileşince yalnız bedeni değil, akli da sağlığına kavuştu. Bu güçle eline kalem alıp Tanrı'yı yüceltti.

şunu yazdı: Bundan önce Hizkiya, Davut'un ve Gören Asaf'ın sözleriyle Levililer'in Tanrı'yı yüceltmesini buyurmuştu (2. Tarihler 29:30). Mezmurlar arasında onun hastalıktan iyileşmesine uygun bir övgüyü kesinlikle bulabilirdi. Ne var ki, Tanrı'nın gösterdiği iyiliği kaleme alarak O'nu kendi sözleriyle yüceltmek istedi. Mesih inanlısı da yaşadığı olayları Tanrı açısından yorumlamaya çalışırsa ve O'nu överse yararlı bir çaba göstermiş olur. Ne yazık ki Hizkiya, yaşam süresine eklenen on beş yıl içinde bunu yapmayı sürdürmedi! Şu üzücü sözler bildirilmiştir: «Hizkiya kendisine edilen iyiliğin karşılığını ödemedi; çünkü yüreği yükseldi» (2. Tarihler 32:25). Tanrı her

Mesih inanlısını iyilikbilmezlikten korusun, koşmaya başladığı koşuyu utanca düşmeden yengiyle bitirmesini sağlasın.

Hizkiya'nın bu yazısında uzunlukları birbirinden değişik dört şiir kıtası az çok bellidir:

- 1) 38:10-12;
- 2) 38:13-14;
- 3) 38:15-17;
- 4) 38:18-20.

İlk iki kıtada kral ölümüne bakar; bu satırlarda üzgün bir biçim egemendir. Son iki kıtada Hizkiya yaşayacağına ilişkin vaadi almış olarak Tanrı'ya gönül borcunu belirtir. Kral Süleyman'ın zamanından sonra Yahuda kralları tarafından yazılmış olan, Kral Hizkiya'nın bu yazısından (38:10-20) başka hiçbir eser Eski Antlaşma'da yer almaz.

38:10 günlerimin öğle vaktinde: Hizkiya, yaşam güneşinin doruk noktasına vardığını ve yavaş yavaş ineceğini beklerken daha en yüksek noktasında birden bire sönmesinden korkuyordu.

ölüler diyarı: (14:9'la ilgili nota bakın).

38:11 yaşayanlar diyarı: (Mezmur 27:13; 116:9)

Rabbi görmeyeceğim: (Mezmur 6:5; 30:9; 88:10-12; 115:17)

Rabbi ...Rabbi: Vurgulamak amacıyla sözler yinelenir. Şu ayetleri karşılaştırın (29:1; 33:22; 38:19; 40:1; 51:17).

Dünyada oturanlar arasında artık insan görmeyeceğim, dedim: Davut da zaman zaman acele edip karamsar düşüncelere kapıldığının farkındaydı (Mezmur 31:22; 77:7-9. Ama Mezmur 27:13,14'ü [ayrıca, Mezmur 116:9'u] karşılaştırın).

38:12 bir çoban çadırı gibi: Petrus'un dediği gibi, «Bilirim ki, Rabbimizin İsa Mesih'in de bana gösterdiği üzre çadırımın kaldırılması yakındır» (2. Petrus 1:14; Mezmur 52:5). Kişinin çadırı bir iki kazığın sökülmesiyle yıkılabilir. Çadır ipleri bir anda koparılabilir. Ne var ki, bu olay Mesih inanlıları için üstün bir sevinç olacaktır (2. Korintliler 5:1-10).

hayatımı bir çulha gibi dürdüm; o beni eriştiren kesecek: Benzer bir biçimde Eyup sıkıntısında şöyle seslenir: «Günlerim çulhanın mekiğinden daha tez, bir ümit olmaksızın tükenmedeler» (Eyup 7:6). Burada Hizkiya yaşamını kendisinin dürdüğünü söyler. Düşüncelerini bu biçimde açıklaması, Yahve'nin belirlenmiş istemini kabullendiğini belirtir. Çünkü «O beni eriştiren kesecek» demekle yaşamına son verenin Yahve olduğunu onaylar.

38:13 sabahla gece arasında: Hizkiya bütün gün Yahve'nin yaşamına son vermesini bekliyordu.

38:14 kumru gibi inledim: Araplar kumruyu «matem kızı» olarak adlandırırlar (38:3; 59:11). Hizkiya yaşamının yükü altında inliyordu. Vaiz kitabı, yaşamının ağırlığını duyan bir adam tarafından yazıldı. Hiç kimse, yaşamın kutsal bir yük, Tanrı için yüklenilecek bir görev olduğunu kabulleninceye dek doğru yaşayamaz.

ya Rab, bana gadrediyorlar, Sen bana kefil ol: Bu ayetteki benzetme bir borçlunun alacaklı tarafından mahkemeye sürüklenişini, sonra da tutukevine atılışını akla getirir. Kurtulması için tek çare vardır: Borcunu ödeyen birini bulmak. Hizkiya Tanrı'yı kefil olarak sorumluluk yüklenmeye çağırdı. Ne var ki, Tanrı aynı zamanda alacaklıdır. Hizkiya Tanrı'nın adaletini iyi anlamış olmasına karşın, onu yargılayan Tanrı'ya yalvardı, O'nun acımasını diledi.

38:15 ne diyeyim?: Şiirin biçemi burada birden değişir. Hizkiya ne diyeceğini şaşırmişti, çünkü Rab onun duasını yanıtladı. Bu ayetten başlayarak Hizkiya Tanrı'yı yüceltti.

bana söyleyen de O'dur, yapan da Kendisidir: (Sayılar 23:19; 1. Selanikliler 5:24; İbraniler 10:23)

bütün ömrümce ağır ağır yürüyeceğim: Hizkiya, Tanrı'yla geçirdiği bu olayı unutmayaacağına ve bundan çıkardığı derslere göre yaşayacağına söz verdi (Mezmun 119:67). Çok üzücü bir gerçektir ki, Hizkiya verdiği bu sözü unuttu (38:9'la ilgili nota bakın).

38:16 insanlar bunlarla yaşarlar: Yaratıklar ancak Tanrı'nın iyiliğiyle yaşar (Mezmun 104:27-33).

ruhumun hayatı: Tanrı'yla ilgilenmeyen kişi, canının gereksinimlerini düşünmeye çağrıldığında bir bahane olarak «Yaşamalıyım» der. Yaşamak sanki yalnızca nefes alıp vermek, bedensel gereksinimlerin karşılanması demekmiş gibi davranır. Ne boş bir düşünce! Sanki yemek, içmek, uyumak, giyinmek yaşamın tüm anlamıymış! Tam tersine, ademoğlunun yaşamı ruhudadır. Ruhuyla

1. Tanrısal gerçekleri kavrayabilir ve değerlendirebilir (Tesniye 8:3).
2. Tanrı Baba'ya yaklaşabilir ve O'nunla paydaşlık edebilir (Yuhanna 4:21).
3. Tanrı'ya gönüllü hizmet sunar (Romalılar 6:13,19).
4. Mesih'in benzerliğinde biçimlenir (Galatyalılar 4:19).

38:17 bana çok acılık olması selametim içindi: (Mezmun 94:12; 119:75; Süleyman'ın Meseller'i 3:12; İbraniler 12:5-11; 1. Petrus 4:1,2)

canımı sevdiğin için: Tanrı'nın sevgisi Hizkiya'yı çukurdan çekti (Hoşea 11:4).

çürüme çukurundan beni kurtardın: İsa Mesih günahlıların yerine ölüm ve günah cezasını büsbütün ödeyerek, O'na inananları tam anlamıyla çürüme çukurundan kurtarmıştır (Mezmun 88:4-7).

bütün suçlarımı sırtının ardına attın: Hizkiya ölümüne ilişkin bildiriye günahının gerektirdiği bir yargı olarak gördü. Bunun için yaşayacağını duyunca günahlarının bağışlandığını anladı. İtiraf edilmiş günahlar bağışlanır; Tanrı onları bir daha anımsamaz (43:25; 44:22; 64:9; Mezmun 25:7; 79:8-9; 103:10-14; Mika 7:19). Öte yandan, Tanrı kişinin itiraf etmediği günahları unutmaz (Mezmun 90:8'i karşılaştırın: «Fesatlarımızı kendi önüne; gizli günahlarımızı yüzünün nuruna koydun»). Özet olarak Tanrı günahla ilgili olarak şöyle davranır:

1. Hesap tutar.

«Tanrı'nın önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vermekle sorumlu olduğumuz kişinin gözünde her şey tüm çıplaklığıyla belirgindir» (İbraniler 4:13).

2. Günaha uygun cezayı saptar (1. Selanikliler 4:6; İbraniler 10:30-31; 2. Petrus 2:9-10; Vahiy 16:7; 19:2a).

Cezaların bazıları günahın doğal sonucudur, bazıları da Tanrı'nın özel yargılarıdır.

3. Bağışlar (1:18; İbraniler 9:22).

4. İnanlıların dualarını işitir ve gereksinimlerini karşılarken lütufla davranır. Mesih inanlılarını Oğlu'nun doğruluğuyla kuşanmış olarak görür (61:10; Romalılar 4:22-24; Filipililer 3:9).

acılık, suçlar: Kutsal Yazı'da hastalık gibi acı olaylar ile günah arasında bir bağlantının var olduğu vurgulanır. Dünyada günah olmasaydı hastalık da olmayacaktı. Bu temel bir ilkedir. Günahın dünyada egemenlik sürmesinin bir sonucu da hastalıktır. İnsanlar zaman zaman, bazıları da sürekli olarak sağlıktan yoksun kalır. Hasta oluşları, onların kendi işledikleri bir günahın cezası olmayabilir. Öte yandan, hastalık kimi zaman belirli bir suçun gerektirdiği sıklıkla düzendir. Tanrı kişiyi sağlığa kavuşturursa, sağlık ne denli hoş ve sevindirici olsa da, geçici olduğu göz önünde tutulmalıdır. Kişi sağlığa kavuşmakla yetinmemelidir. Ruhça da dinç olmak için Tanrı'nın yardımını dilemelidir. Ne yazık ki, birçokları çok yüzeysel biçimde düşünür. Bedensel rahatlığa kavuşurlarsa gereğinden çok mutlu olurlar; ruh, sonsuzluk, Tanrı yokmuş gibi Tanrı'yla barışmayı aramaz, O'nunla doğru bir ilişki içinde yaşamayı önemsemezler. Tanrı kişiyi bedence kutsarsa, ilgisini ruhsal alana da çevirmek istediği kesindir (Matta 9:5,6).

38:18 ölümler diyarı sana hamdedemez: Yani, ölmüş bir inanlının cennette Tanrı'yı yüceltebilmesine karşın, dünyada artık O'nu yüceltemez («Hizkiya çok ağladı» ile nota bakın, 38:3) ve O'nun egemenliğinin gelişmesi hizmetinde çalışamaz. Yeşaya, doğru adamın ölmekle esenliğe girdiğini bildirdi (57:1,2). Ne var ki, Hizkiya için bu esenlik ruhsal eylemsizlik anlamına geliyordu. Ölümlerin gelecek yaşamda Tanrı'yı yüceltemediklerini sanıyordu. Ancak İsa Mesih «yaşamı ve ölümsüzlüğü Sevinç Getirici Haber aracılığıyla aydınlığa çıkardı» (2. Timoteos 1:10).

1. İsa Mesih'e göre bir Mesih inanlısı ölümler ölmez Tanrı'nın huzurunda bulunur (Yuhanna 14:2,3; 17:24; Filipililer 1:21,23; 1. Selanikliler 4:17).

2. İsa'ya göre Mesih inanlıları cennette Tanrı'yı yüceltecekler (Vahiy 5:13).

3. İsa Mesih'in öğrettiği gibi cennette Mesih inanlılarının birbirleriyle paydaşlığı vardır. Ölümde dünyadaki inanlılar topluluğuyla paydaşlığa son verilir, cennetteki inanlılar topluluğuyla paydaşlık sürdürülür. Burada günah inanlıların paydaşlığını engeller, ama cennetteki paydaşlık günahtan arınmış olduğu için bu dünyada bilinmeyen birliğe erişilir.

4. Mesih inanlıları bu dünyada anlayamadıkları tanrısal gerçekleri cennette kavrayabilecekler (1. Korintliler 13:12).

5. Gerçek yaşamın bolluğu cennette yaşanır. «Bu çürüyen beden çürümezliği ... kuşan»malı (1. Korintliler 15:53-54).

Hizkiya'nın ölümlerle ilgili yas tutar tutumu, Yeni Antlaşma'da cennetle ilgili gerçekleri bilen bir Mesih inanlısına yakışmaz. Her Mesih inanlısı, bu dünyada yaşadıkça vatanının cennet olduğunu sürekli göz önünde tutarak Tanrı'yı hoşnut eden eylemlere öncelik tanırsın (2. Korintliler 7:1; Efesliler 5:26,27; İbraniler 12:14; 1. Yuhanna 3:3).

ümit bağlayamazlar: Tanrı'nın huzuruna varduktan sonra bu dünyada bilinen gerçekler, inanlıların ümit bağladıkları vaatler artık gizli kalmaz. «Çünkü bu umutla kurtuluş bulduk. Ama umut bağlanan şey görülseydi ona umut denemezdi. Çünkü gördüğümüz şeye kim umut bağlar? Oysa görmediğimiz şeye umut bağlarsak, onu katlanışla gözleriz. » (Romalılar 8:24,25). Bu dünyada vaat edileni daha görmeden kişinin Tanrı Sözü'ne ümit bağlayışı, inancına bir tanıklıktır. Böylece

de Tanrı'yı yüceltir (Mezmun 71:14; 119:49). İsa Mesih'i tanımayanlar bunu yapamazlar (1. Selanikliler 4:13). İsa Mesih'te ölmüş olanlar ise, artık dünyada Tanrı'yı böyle yüceltemezler.

38:19 yaşayan, yaşayan: Önemini vurgulamak amacıyla sözler iki kez yenilenir. «Seni yüceltecek olan bugün yaşayandır» anlamındadır.

çocuklara Senin hakikatini baba bildirecek: Tanrı, sonsuz ve kutsal gerçekler unutulmasın diye anne babaların her olanak bulduklarında bunları çocuklarına iletmelerini ve uygulamalarını buyurdu (Tesniye 6:6-7; 11:19).

1. Bir anne babanın kendi çocukları üzerinde başkalarından çok daha özel bir etkisi vardır.
2. Bir anne babanın kendi çocukları için bir başkasına yükleyemeyeceği sorumluluklar vardır.
3. Bir anne baba çocuklarının doğru yaşamalarına başkalarından daha çok ilgi duyarlar.

Hizkiya babaların bu görevlerini Tesniye'den öğrenmişti. Buna karşın, daha sonra doğan ve 12 yıl babalık görevini yaptığı oğlu Manasse'yi doğrulukta yürümek için isteklendiremedi (2. Krallar 21:1-6). Manasse'nin tanrısızlığı ile Hizkiya'nın yüreğinin yükselmesi arasında bir ilişki olduğuna hiç kuşku yoktur (2. Tarihler 32:25).

38:20 Rab beni kurtarmaya hazırdır: (12:2; Mezmun 116)

Rabbin evinde ömrümüzün bütün günlerinde ilahilerimi sazlarla terennüm edeceğiz: Kim edecek? Hizkiya'yla Yahuda halkı mı? Yoksa Hizkiya'yla çocukları mı (38:19)? O anda Hizkiya'nın niyeti övgüye değerdi, ama bu erdemli amacından caydı. İnsanın yüreği Tanrı'ya karşı yükselmişse, ne denli çok saz çalınırса çalınır, ne denli çok ilahi söylenirse söylensin o kişinin övgüsü boştur (29:13; 57:15; 66:2; Mezmun 51:15-17; Matta 15:8).

38:21 incir: Hem Eski Antlaşma'daki peygamberler hem de İsa Mesih insanları sağlığa kavuşturmak için kendi başına yetersiz bir madde kullanmışlardı (1. Krallar 17:21; 2. Krallar 4:34,41; 5:14; Markos 7:33; 8:23; Yuhanna 9:6,7). Tanrı'nın gücü maddelerin etkisini arttırdı.

çıban: Çıban olarak çevrilen sözcük, Mısırlar üzerine gelen altıncı veba için (Çıkış 9:9-11), cüzam hastalığının oluşturduğu yara için (Levililer 13:18-23) ve Eyup'un çektiği hastalık için (Eyup 2:7) de kullanılmıştır.

38:22 Rabbin evine çıkacağım: Hizkiya o zamana dek kral olarak tapınağa seve seve giderek Yahuda halkına örnek olmuştu. Kral olsun, sıradan inanlı olsun imanda sağlıklı kalmayı önemseyen her inanlı, kardeşlerle bir araya gelmekten vazgeçmemelidir (İbraniler 10:25; Mezmun 122:1). Örneğin, Mesih İsa iyileştirdiği adamı tapınakta buldu (Yuhanna 5:14).

alamet: (38:7'yle ilgili nota bakın)